

Arrest

nr. 292 530 van 2 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 6 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 30 mei 2019, diende op 2 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 6 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 02/08/2019
Overdracht CGVS: 05/06/2020*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 15 februari van 13u15 tot 17u, bijgestaan door een tolk die het Amhaars machtig was. Uw advocaat, Meester Mbarushimana, loco Meester Massin, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 8 maart 1992, in de stad Dessie, in de Amhara-regio van Ethiopië. U bent etnisch Amhara. U groeide op in Dessie en u studeerde er af aan de middelbare school. U volgde er eveneens twee jaar IT aan het college. In het jaar 2011 [Ethiopische kalender: 2003] verhuisden u en uw familie naar de hoofdstad Addis Abeba. U heeft er in de wijken Saris, Jemo en Ashewa Meda gewoond. In de maand juli van het jaar 2018 [Ethiopische kalender: hamle (juli) 2010] studeerde u af in Business Management, aan de Rift Valley University. Tijdens uw studies werkte u als bibliothecaris.

Wanneer u ongeveer zes à zeven maanden met uw familie in de wijk Ashewa Meda woonde, werd u aangevallen door een groep van personen met Oromo-etnie. Dit gebeurde in de maand september van het jaar 2018 [Ethiopische kalender: meskerem (september) 2011]. De groep mishandelden alle leden in de wijk die niet de Oromo-etnie hadden, zoals de Amhara en de Guraga. Ze drongen binnen in uw huis en haalden alles overhoop. U werd in het gezicht geslagen, uw moeder werd op de grond gegooid – waarbij ze een aantal tanden verloor – en er werd gevochten met uw broer. De politie was aanwezig maar kwam niet tussen. Uiteindelijk vluchtten jullie, maar jullie raakten elkaar kwijt. U ging naar het huis van uw vriendin H.(...) en zij probeerde met uw familie in contact te komen. De dag na het incident vond er een demonstratie plaats tegen dit incident. Uw vader nam hieraan deel, en werd door personen met Oromo-etnie in elkaar geslagen. Hij moest worden behandeld in het ziekenhuis. Van uw moeder, zus en broer heeft u niets meer gehoord sinds het incident.

In oktober 2018 kwam u via een vriendin in Amerika, genaamd H.(...), in contact met een smokkelaar. Hij hielp u om een paspoort en Belgisch visum te bemachtigen. Ondertussen verbleef u ook bij andere vrienden, in verschillende wijken van Addis Abeba. Op 19 mei 2019 vertrok u per vliegtuig naar België. In België werden uw paspoort en identiteitskaart afgenomen en u werd ondergebracht bij een Somalische familie in Gent. Op 2 augustus 2019 diende u uiteindelijk een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, namelijk Ethiopië, omdat u opnieuw zou worden geviséerd door personen van Oromo-etnie (zie notities CGVS, p.16) en de Ethiopische regering niet in staat is u tegen dit etnische geweld te beschermen (zie notities CGVS, p.11). U stelde dat er tegen de Amharen een genocide aan de gang zou zijn (zie notities CGVS, p.18). U haalde eveneens de algemene veiligheidssituatie aan [in de hoofdstad Addis Abeba] (zie notities CGVS, p.14) en u stelde dat u seksueel geweld vreest (zie notities CGVS, p.18). U vertelde dat uw rechten er niet werden gerespecteerd (zie notities CGVS, p.14). Bovendien, stelde u dat er discriminatie heerst tegen leden van Amhaarse etnie. Echter, kan op basis van objectieve informatie worden vastgesteld dat u geen vrees dient te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Ethiopië.

Wat betreft uw vrees voor de algemene veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba – waaronder uw vrees voor etnische vervolging door leden van de Oromo-etnie en seksueel geweld –dient het hierna volgende te worden vastgesteld. U stelde dat u in de maand september van het jaar 2018 in een gewelddadig incident terecht kwam, waarbij u en uw familie werden mishandeld door leden van de Oromo-etnie, uw huis werd vernield en uw ouders, broer en zus verdwenen (zie notities CGVS, p.12-13). Dit was de hoofdrede voor uw vertrek uit Ethiopië (zie notities CGVS, p.14). Echter, kan uit informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, worden vastgesteld dat dit incident een willekeurige aanval betrof, gericht tegen alle personen die niet tot de etnische groep Oromo behoren. In die zin, betreffen de

uitvoerders van dit gewelddadige optreden geenszins specifieke of aan u bekende personen. Op geen enkel moment tijdens het gehoor heeft u immers aangegeven dat u de aanvallers in kwestie kende, en het enige wat u vermeldde is dat uw burens informatie doorgaven over uw etniciteit [maar ook over leden van een andere etniciteit, zoals Guraga] aan de aanvallers (zie notities CGVS, p.12). U bent na het incident gevlucht naar het huis van uw vriendin H.(...) (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd of u na het incident nog problemen heeft gehad met leden van de Oromo-etnie, stelde u dat u mensen van de qeerro [een jongerenbeweging, nauw verbonden met het Oromo Liberation Front (OLF)] had gezien wanneer u koffers ging kopen, en dat u toen in angst bent weggelopen (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd of u nog andere problemen heeft gehad na het incident, zoals bijvoorbeeld met de Ethiopische autoriteiten, de politie of het leger, antwoordde u ontkennend en stelde u dat u tegen de regering bent omdat zij de mensen niet beschermen. Desalniettemin, dient opgemerkt, dat de Ethiopische regering wel degelijk heeft opgetreden tegen het geweld in uw wijk. Volgens informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, werden wel degelijk 70 tot 700 personen gearresteerd na verschillende gewelddadige incidenten in de wijken Ashewa Meda, Burayo, Asko, Anfo en Keta [waarvan het geweldincident waar u in terecht kwam er één van was]. Het dient dan ook opgemerkt, dat dit incident, waarbij u werd geïdoleerd omwille van uw etnie, alleenstaand is, niet werd herhaald, en de Ethiopische autoriteiten hiertegen optraden. Bijgevolg, kan dan ook niet gesproken worden een systematische en ernstige vervolging van uw persoon omwille van uw Amhara-etnie, in uw woonplaats, namelijk de stad Addis Abeba.

Wat betreft de veiligheidssituatie in uw woonplaats, namelijk de hoofdstad Addis Abeba, dient het hierna volgende te worden opgemerkt.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022, beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusethiopie.dealgemenesituatieinaddisabeba20220328.pdf>), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aangezien u stelde dat uw vader nog steeds aanwezig is in Addis Abeba (zie notities CGVS, p.14 en p.17-18), dat u er heeft gestudeerd (zie notities CGVS, p.7) en steeds heeft gewoond en gewerkt (zie notities CGVS, p.7 en p.8), kan niet worden ingezien om welke redenen u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, om zich opnieuw in de stad Addis Abeba te vestigen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofdte een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Wat betreft het door u neergelegde geboortecertificaat, dient opgemerkt dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Dat u geboren bent in Ethiopië, wordt in het bovenstaande immers niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikelen 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekster licht toe als volgt:

"Verzoekster vraagt dat ze de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[citaat voormeld artikel]

Artikel 2 van het EVRM wijdt het recht op leven toe. Deze recht wordt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna "EHRM") beschouwt als één van de meest fundamentele rechten. Inderdaad, het EHRM beoordeelt dat "Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus erg interpreteren" (EHRM, MacCann Farrel t. Verenigd Koninkrijk, 27 september 1995, verzoekschrift n° 18984/91, §147).

Artikel 3 van het EVRM bevat de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt word door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat "en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique", §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 – 155).

De eerbiedigen van beide fundamentele rechten – artikelen 2 en 3 van het EVRM – hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T. Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 – 2000, blz. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).

Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoeker naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico zou lopen, in hoofde van de asielzoeker, tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In het geval dat een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst, dan moet er hem een bescherming toegekend worden.

In dit verband, volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval vreest verzoekster in geval van terugkeer het geweld en de algemene onveiligheidssituatie in het land, alsook dat hij niet de goede kansen zal krijgen om er te studeren en te werken.

Gezien huidige context van Ethiopië (zie infra), zijn de verklaringen van verzoekster niet enkel coherent maar ook aannemelijk.

De verwerende partij baseert zich op het rapport "COI Focus "ETHIOPIË. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10.03.2022 (hierna "COI Focus" genoemd) om te concluderen dat de verzoeker in Ethiopië veilig kan wonen.

De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie.

De verzoekende partij meent in hoofde orde dat de veiligheidssituatie in Ethiopië de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt op basis van Artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Het begrip van « internationaal of binnenlands gewapend conflict » werd als volgt gedefinieerd door het Hof van Justitie in een arrest Diakité: « een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. »

Het Hof maakte in dit arrest tevens duidelijk dat de definitie van dit begrip in de zin van de Kwalificatierichtlijn verschilt van diens definitie in internationaal humanitair recht:

[citaat HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité t. Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, § 20-21]

Het Hof stelt nog dat dit onderscheid ertoe leidt dat de erkenning van het bestaan van een gewapend conflict in de zin van de Kwalificatierichtlijn niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan een bepaald organisatieniveau van de aanwezige strijdkrachten of aan een bepaalde duur van het conflict:

[Ibid., §34]

Bovendien herinnert het Hof aan zijn arrest Elgafaji, waarin het stelde dat het centraal element wat dit betreft de mate van willekeurig geweld is:

[Ibid., §30-31]

Allereerst moet worden opgemerkt dat de veiligheidssituatie in Ethiopië in sommige regio's zeer volatiel en onstabiel is:

[citaat

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_algemene_situatie_in_addis_ab_eba_20220328.pdf]

Volgens Amnesty International richten gewapende Tigrayaanse groepen in het hele land chaos aan:

[citaat <https://www.amnesty.be/infos/actualites/article/ethiopie-forces-tigreennes-assassinant-violentpillent>]

In 2021 verplaatsten de gevechten zich naar andere regio's van Ethiopië, zoals blijkt uit het jaarverslag van Amnesty International over Ethiopië :

[citaat <https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel-2021/rapport-annuel-2021-afrique/article/ethiopie-rapport-annuel-2021>]

Er zij aan herinnerd dat verzoekster een jonge Ethiopische vrouw van Ahmarische etniciteit is.

Volgens een rapport van Amnesty International, gepubliceerd op 15.02.2022, plegen de Tigrayaanse strijdkrachten regelmatig seksuele aanrandingen en verkrachtingen over Ahmari meisjes :

[citaat https://www.amnesty.be/IMG/pdf/20220216_rapport_ethiopie.pdf]

Crisis24, een team van interdisciplinaire experts die veiligheidsanalyses produceren, denkt dat het niveau van onveiligheid met betrekking tot terrorisme en criminaliteit in Ethiopië zeer hoog momenteel is, en ook in Addis Abeba, anders dan verweerder in de bestreden beslissing stelt (blz. 2):

[citaat <https://crisis24.garda.com/insights-intelligence/intelligence/countryreports/ethiopia>]

Rekening houdend met de vele objectieve bronnen die hierboven zijn vermeld, zijn wij van mening dat de huidige veiligheidssituatie in Ethiopië, in tegenstelling tot wat de verweerder beweert, uiterst gevaarlijk en onstabiel is. Verzoekster zou derhalve een reëel gevaar voor haar leven lopen indien zij naar haar land van herkomst terugkeerde.

Naast haar vrees in verband met de veiligheidssituatie herinnert verzoekster eraan dat zij haar land van herkomst heeft verlaten wegens de discriminatie en de aanvallen van mensen van haar etnische groep (Amhaars) door de Oromos :

[citaat

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf]

Recente gebeurtenissen lijken de spanningen en haat tussen Oromos en Amhars te bevestigen:

[citaat <https://fr.africanews.com/2022/06/20/ethiopie-des-oromos-accuses-davoir-execute-descentaines-Damharas/>]

[citaat <https://www.rfi.fr/fr/afrique/20210421-un-nouveau-front-en-%C3%A9thiopie-entre-amharaset-Oromos>]

[citaat <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/07/ethiopia-authorities-must-investigate-massacre-of-ethnic-amhara-in-tole/>]

Vanwege het geweld en het misbruik door de Oromo's hebben honderden Amharen hun huizen moeten ontvluchten om aan deze groepen te ontkomen:

[citaat

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf]

Dus, behalve voor haar vrees in verband met de onstabiele veiligheidssituatie in Ethiopië, vreest verzoekster ook te worden gevisieerd, door Oromos vanwege haar Amhaars etniciteit. Bovendien loopt zij als vrouw ook het risico verkracht of anderszins seksueel misbruikt te worden. Zoals hierboven vermeld, aarzelen de gewapende groepen die momenteel in Ethiopië chaos veroorzaken niet om verkrachting te gebruiken wanneer zij vrouwen vangen (zie hierboven).

Deze kwalitatieve criteria zijn even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden. Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens

[citaat EHRM 28 juni 2011, nr. 11449/07, *Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk*; M. LYS, newsletter EDEM februari 2016]

In dezelfde zin, volgens het UNHCR in zijn verslag over de toepassing van het Vluchtelingenverdrag in een situatie van gewapend conflict en geweld, van 2 december 2016 voor het beoordelen van de vrees voor vervolging (nl. UNHCR, Guidelines on International Protection No. 12: Claims for refugee status related to situations of armed conflict and violence under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the regional refugee definitions), voor het beoordelen van de vervolging in de context van een gewapende conflict, dient rekening gehouden te worden met de algemene context van een conflictsituatie die het effect van schade aan een persoon kan verergeren tot het niveau van vervolging.

[citaat voormelde bron]

Zowel de directe als indirecte gevolgen van het conflict kunnen, cumulatief of onafhankelijk van elkaar vervolging uitmaken.

[*Ibid.*, § 18-19]

Als gevolg van de bovenstaand heeft verzoekster een gegronde vrees voor ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst.

Als men de veiligheidssituatie in Ethiopië analyseert is het immers duidelijk dat er ernstige veiligheidsproblemen zijn en dat de verzoekster die terugkeert naar Ethiopië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreigingen zou lopen.

De aard van het geweld betekent immers dat iedereen er op elk moment aan kan worden blootgesteld.

Al deze elementen bevestigen dat Ethiopië een situatie van geweld van grote intensiteit kent, die als willekeurig kan gekwalificeerd zijn, zonder dat de overheden in staat zijn om een effectieve bescherming te bieden aan zijn staatsburgers (zie supra).

Verzoekster toont bijgevolg dat hij een serieus risico loopt van ernstige bedreiging van haar leven of van haar persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict in haar land van herkomst, in het bijzonder in haar regio van herkomst.

Als gevolg van alle veiligheidsproblemen is de humanitaire situatie in Ethiopië verslechterd, waardoor veel mensen hun woonplaats hebben verlaten.

[citaat <https://ideas4development.org/ethiopie-conflict-tigre/>]

Er zij op gewezen dat de familie van verzoekster ook haar regio van herkomst is ontvlucht vanwege de algemene context en de onveiligheid in Addis Abeba. Sinds de gebeurtenis die de verzoekster ertoe bracht het land te ontvluchten, heeft zij niets meer van hen gehoord.

Daardoor heeft zij geen banden meer in haar thuisland.

Rekening houdend met deze elementen is de verzoekende partij van mening dat een grondigere analysis, op basis van objectieve informatie, van de mogelijkheden voor verzoeker om in Ethiopië redelijke zich te kunnen vestigen, was nodig, quod non.

Ter herinnering, volgens artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet: « Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker ».

[citaat artikel 48/6, § 5, a), van de Vreemdelingenwet]

De bestreden beslissing moet ten minst worden vernietigd.

Verzoekster voldoet dus aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, en behoort tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen.

Er dient ze ten gevolge, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster stuurt ter terechtzitting met een betoog over de kans die ze moet krijgen om in België een leven op te bouwen (zij verblijft meer dan vier jaar in België, werkt hier, heeft de taal geleerd en is geïntegreerd, woont in haar eigen woning, zonder familie) aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

2.3. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster geen schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aanvoert en geen valabele argumenten bijbrengt die de vaststellingen van de commissaris-generaal op dit punt weerleggen.

De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert en besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende motieven:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, namelijk Ethiopië, omdat u opnieuw zou worden geviséerd door personen van Oromo-etnie (zie notities CGVS, p.16) en de Ethiopische regering niet in staat is u tegen dit etnische geweld te beschermen (zie notities CGVS, p.11). U stelde dat er tegen de Amharen een genocide aan de gang zou zijn (zie notities CGVS, p.18). U haalde eveneens de algemene veiligheidssituatie aan [in de hoofdstad Addis Abeba] (zie notities CGVS, p.14) en u stelde dat u seksueel geweld vreest (zie notities CGVS, p.18). U vertelde dat uw rechten er niet werden gerespecteerd (zie notities CGVS, p.14). Bovendien, stelde u dat er discriminatie heerst tegen leden van Amhaarse etnie. Echter, kan op basis van objectieve informatie worden vastgesteld dat u geen vrees dient te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Ethiopië.

Wat betreft uw vrees voor de algemene veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba – waaronder uw vrees voor etnische vervolging door leden van de Oromo-etnie en seksueel geweld –dient het hierna volgende te worden vastgesteld. U stelde dat u in de maand september van het jaar 2018 in een gewelddadig incident terecht kwam, waarbij u en uw familie werden mishandeld door leden van de Oromo-etnie, uw huis werd vernield en uw ouders, broer en zus verdwenen (zie notities CGVS, p.12-13). Dit was de hoofdrede voor uw vertrek uit Ethiopië (zie notities CGVS, p.14). Echter, kan uit informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, worden vastgesteld dat dit incident een willekeurige aanval betrof, gericht tegen alle personen die niet tot de etnische groep Oromo behoren. In die zin, betreffen de

uitvoerders van dit gewelddadige optreden geenszins specifieke of aan u bekende personen. Op geen enkel moment tijdens het gehoor heeft u immers aangegeven dat u de aanvallers in kwestie kende, en het enige wat u vermeldde is dat uw burens informatie doorgaven over uw etniciteit [maar ook over leden van een andere etniciteit, zoals Guraga] aan de aanvallers (zie notities CGVS, p.12). U bent na het incident gevlucht naar het huis van uw vriendin H.(...) (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd of u na het incident nog problemen heeft gehad met leden van de Oromo-etnie, stelde u dat u mensen van de qeerro [een jongerenbeweging, nauw verbonden met het Oromo Liberation Front (OLF)] had gezien wanneer u koffers ging kopen, en dat u toen in angst bent weggelopen (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd of u nog andere problemen heeft gehad na het incident, zoals bijvoorbeeld met de Ethiopische autoriteiten, de politie of het leger, antwoordde u ontkennend en stelde u dat u tegen de regering bent omdat zij de mensen niet beschermen. Desalniettemin, dient opgemerkt, dat de Ethiopische regering wel degelijk heeft opgetreden tegen het geweld in uw wijk. Volgens informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd, werden wel degelijk 70 tot 700 personen gearresteerd na verschillende gewelddadige incidenten in de wijken Ashewa Meda, Burayo, Asko, Anfo en Keta [waarvan het geweldincident waar u in terecht kwam er één van was]. Het dient dan ook opgemerkt, dat dit incident, waarbij u werd geïdoleerd omwille van uw etnie, alleenstaand is, niet werd herhaald, en de Ethiopische autoriteiten hiertegen optraden. Bijgevolg, kan dan ook niet gesproken worden een systematische en ernstige vervolging van uw persoon omwille van uw Amhara-etnie, in uw woonplaats, namelijk de stad Addis Abeba.”

“Wat betreft het door u neergelegde geboortecertificaat, dient opgemerkt dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Dat u geboren bent in Ethiopië, wordt in het bovenstaande immers niet in vraag gesteld.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan enige actor vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Addis Abeba op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd. De bestreden beslissing motiveerde terecht het volgende: *“Aangezien u stelde dat uw vader nog steeds aanwezig is in Addes Abeba (zie notities CGVS, p.14 en p.17-18), dat u er heeft gestudeerd (zie notities CGVS, p.7) en steeds heeft gewoond en gewerkt (zie notities CGVS, p.7 en p.8), kan niet worden ingezien om welke redenen u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, om zich opnieuw in de stad Addis Abeba te vestigen.”*

Wat artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, blijkt uit de aangehaalde landeninformatie dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er is aldus in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands conflict aan de gang zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba bijgevolg geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters uiteenzetting in het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk.

Verzoekster toont geen zwaarwegende gronden aan die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar Addis Abeba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. Z. DAELMAN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Z. DAELMAN

S. VAN CAMP